

**Projekt "Rehabilitimi I rrugëve ne qytetin e
Bilishtit dhe ne njesite Administrative "**

PROJEKT ZBATIMI

RAPORTI TEKNIK

Bashkia Devoll

1. - TË PËRGJITHSHME

1.1 - HYRJE

Bashkia Devoll përfshin nën administrimin e saj qytetin e Bilishtit dhe njësitë administrative Miras ; Hocisht; Qendër Bilisht dhe Progër. Qyteti i Bilishtit shtrihet në pjesën juglindore të Shqipërisë dhe është qendra e banuar më e madhe e Rrethit të Devollit. Pellgu i Devollit ka një lartësi mesatare prej 950m mbi nivelin e detit. Bilishti ka një pozite të favorshme gjeografike pasi ndodhet në rrugët tregëtare që lidhin Shqipërinë me Maqedoninë (25km) dhe Greqinë (5km).

Relievi i rrethit të Devollit është fushor, kodrinor-malor dhe malor. Aty gjejmë një ndërthurje të maleve me fushat, me kodrat, duke krijuar një thyerje të formave të relievit. Njësitë kryesore të relievit janë:

Fushëgropa e Bilishtit, malësia e Gorë-Oparit me pesë komuna: Gorë, Opar, Moglicë, Vithkuq, Voskopojë, Malet e Moravës, me shtrirje veri-jug rreth 25km, lindje-perëndim 3-10km, gjenden midis fushgropës së Bilishtit në perëndim, luginës së Devollit të Sipërm në lindje dhe gropës së Kolonjës në jugperëndim. Qafa e Kazanit në jug i ndan nga mali i Gramozit. Përbëhen kryesisht nga molasa, magmatikë dhe gëlqerorë.

Ndër formacionet shkëmbore që gjenden më shpesh në rrethin e Bilishtit janë: guri gëlqeror, për ndërtimin dhe nxirrjen e gëlqeres, guri i kuq i Polenës, për përpunimin e objekteve dekorative prej guri dhe guri i shtufit. Rrethi i Bilishtit është i pasur me minerale si qymyrguri (Mborje-Drenovë), bakër (Rehovë), hekur-nikel (Bitinckë), talk (Plasë).

Zona e Devollit, sipas ndarjes klimatike të Shqipërisë bën pjesë në zonën klimatike mesdhetare paramalore nënzona jugore.

1.2 - POZICIONI I OBJEKTIT

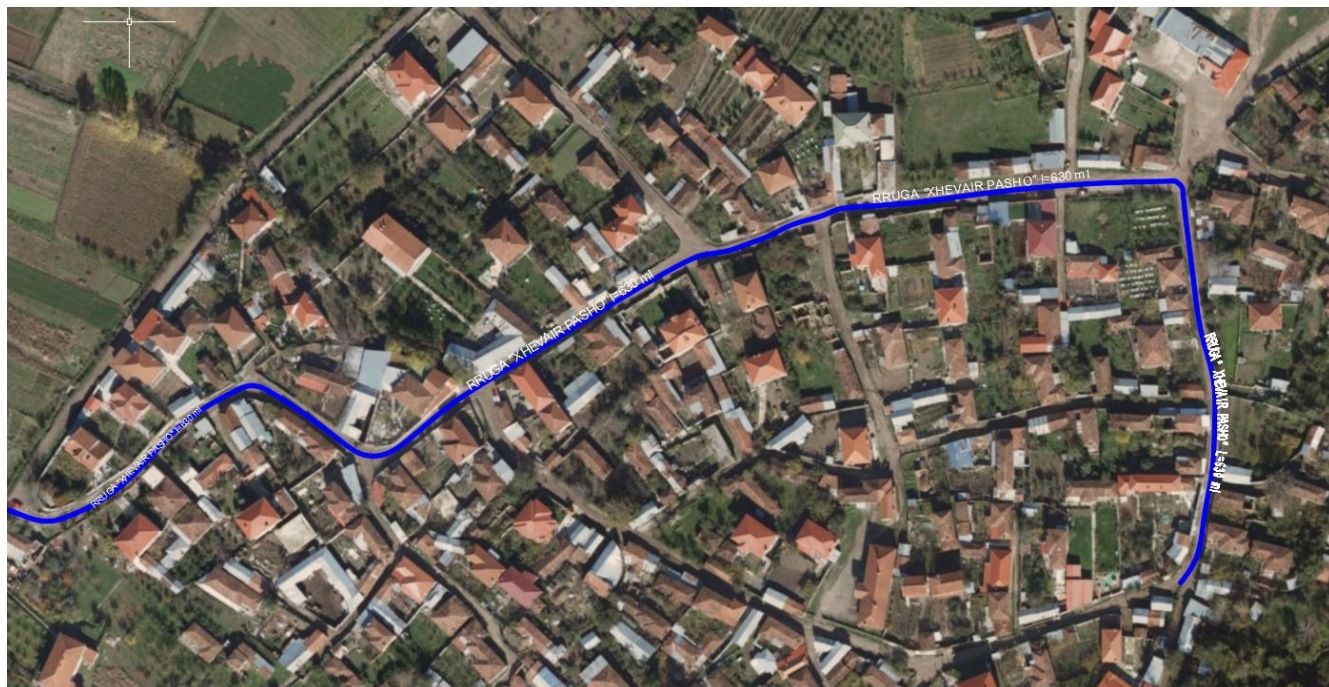
Zona ku do të shtrihet projekti ndodhet në pjesën periferike dhe në atë perëndimore të qytetit të Bilishtit, i cili është qendra e rrethit Devoll. Projekti në fjalë konsiston në Rehabilitimin e Rrugeve Vendore në lagjet e Imbrise, ish-Komuna Qendër dhe Cezma e Madhe por dhe në zonat rurale të Bashkisë Devoll, në fshatin Proger, Bitinckë, Miras dhe Poncarë..

Nga pikepamja gjeodezike, rrugët janë ndare në akset si më poshtë:

Rehabilitimi I rrugeve te brendeshme te Qytetit Bilisht(Loti I)

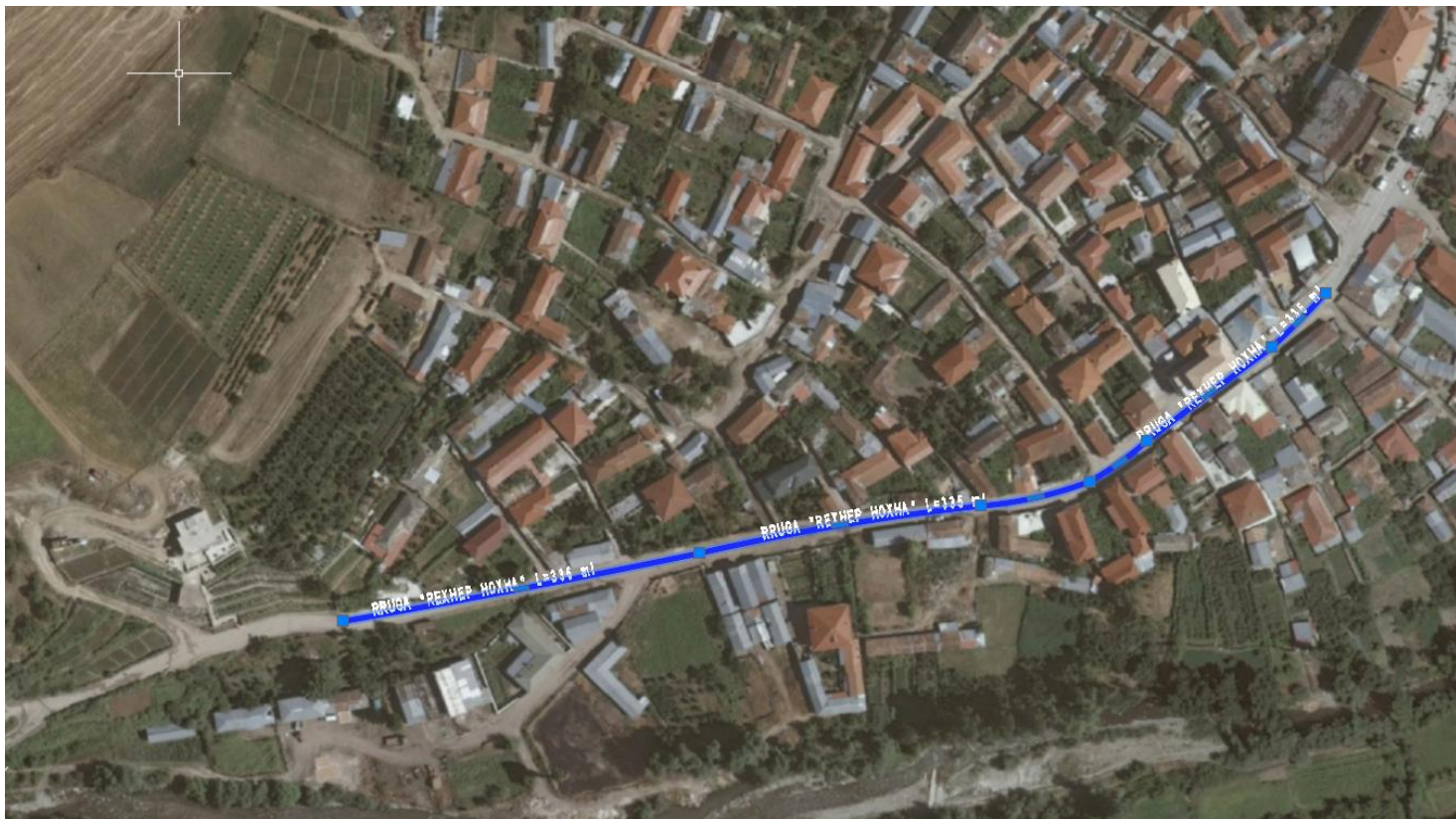
Rehabilitimi I rrugeve te brendeshme te fshatit Poncare(Loti II)

Rehabilitimi I rrugeve te brendeshme te fshatit Proger (Loti IV)

Rehabilitimi I rrugeve te brendeshme te fshatit Miras (Loti V)

2. – GJENDJA EKZISTUESE DHE ZGJIDHJA E PROJEKTIT

2.1 – Gjendja Ekzistuese

Rruget aktualisht janë të pa asfaltuara. Mirembajtja nga ana e bashkise nuk ka mundur, duke u sistemuar herë pas herë aksët perberese të tyre, por është e nevojshme një ndërhyrje perfundimtare për të rehabilituar të gjitha rrugicat e lagjeve.

Gjatesia totale e këtyre akseve është rreth 2 km. Rruget shtrihen në një relief fushor, me pjerresi në nivele të ulët, ku nuk i kalon masën 4-5%.

Përgjithësisht zona e interesuar është një zonë e pastër mjedisore, pa prezencë ndotjesh nga objekte industriale apo biznese.

2.2 – ZGJIDHJA E PROJEKTIT

2.2.1 – TË DHENA TË PËRGJITHSHME MBI NDERHYRJET NË RRUGË

Duke parë gjendjen aktuale të rrugëve, pozicionimin e tyre në lidhje me situatën urbane të zonës, kushtet fiziko-geologjike dhe kërkesat e Termave të Referencës, grupi i projektimit ka përgatitur projektin zbatimor.

Në zgjidhjen e projektit janë patur parasysh: Zgjidhja në anën Planimetrike dhe Zgjidhja në anën Altimetrike.

Në zgjidhjen Planimetrike është patur parasysh krijimi i një segmenti rrugor i cili të shërbejë për perballimin e flukseve të qarkullimit të zonës.

Nga ana altimetrike relievi faktik eshte pothuajse i sheshte me nje pjerrresi te ulet. Eshte synuar qe niveleta e tyre te jetë sa me pranë asaj ideale. Gjithashtu eshte bere rakordimi ne kuote me rruget ekzistuese.

Rruget e parashikuara per nderhyrje kane nje gjatesi rreth 2000 ml. Trupi I rruges eshte projektuar me gjeresi 3-6 m sipas rastit ne perputhje me trupin ekzistues te rruges e kufizuar ne te dy anet me bordure betoni 15cm duke u shoqeruar me trotuare me gjeresi variabel nga secila ane, te alternuara sipas kushteve aktuale te terrenit.

Gjurma e rruges eshte krijuar duke ju referuar gjurmes se rruges ekzistuese, relievit te zones si dhe Profilin Tip te rruges.

Te gjitha rruget perberese te ketij projekti shtrihen ne zone te urbanizuar, te kufizuara me objekte private..

3– STUDIMI TOPOGRAFIK

Punimet Gjeodezike

Punimet gjeodezike dhe topografike per objektin “ Projekt “Rehabilitimi i rrugeve te qytetit Bilisht”, u kryen mbi bazen e kerkesave teknike te pergjitheshme dhe specifike te parashikuara nga Investitori. Grupi i Topografeve organizoi punen dhe zhvilloi punimet ne baze te pervojës se perfituar ne punimet e meparshme te kesaj natyre. Para fillimit te punimeve topografike u siguruan materialet e nevojshme hartografike, gjeodezike si dhe paisjet perkatese.

Per te siguruar lidhjen gjeodezike unike te te gjithë projekteve nga shoqeria u shfrytezuat te dhenat gjeodezike te rrjetit shteteror te triangulacionit dhe nivelimit.

Rilevimi eshte bere ne sistemin WGS 84 UTM ZONE 34N (Elipsoidale). Duke patur parasysh zonen dhe ritmin e zhvillimit qe ajo ka, do te ishte me frytedhense nese do te perdorej dhe ky sistem. Me kete sistem mund te percaktohet lehtesisht kordinatat gjeodezike per cdo pike mbi siperfaqen tokesore nepermjet perdorimit te GPS.

Gjate rikonicionit ne terren u vendosen pikat e triangulacionit dhe markat e nivelimit ne pikat e fiksuara ne terren. Pikat e fiksuara ne terren u pajisen me koordinata ne sistemin WGS 84 UTM ZONE 34N (Elipsoidale) dhe kuota. Para fillimit te rilevimit

u krye rikonicioni i detajuar i terrenit, i cili sherbeu per percaktimin e sakte te metodikes se punes, menyren e ndertimit te rrjetit gjeodezik, poligonometrise se rilevimit, nivelimit teknik si dhe organizimit te punes.

Pikat e rilevimit jane vendosur ne vende te dukeshme dhe te pa levizeshme. Identiteti i tyre eshte fiksuar me boje te kuqe te shkruajtur ne afersi te pikes fikse ne vende te dukeshme nga rruga ekzistuese ose tereni. Ato jane vendosur ne vende te

qendrueshme, ne ane te rruges ose afer saj, duke siguruar ne kete menyre lidhjen dhe vazhdimesine e punes nga faza e projektimit ne ate te zbatimit te tij.

Çdo pike e fiksuar ne terren ka numrin, koordinatat te saj, si dhe lartesine te perftuar nepermjet nivelimit gjeometrik e gjeodezik (shih planimetrite e objekteve ku gjenden koordinatat tre dimensionale te pikave mbeshitetese). Keto te dhena sigurojne gjetjen e tyre me lehtesi ne terren.

Pikat fikse te terenit jane te percaktuara ne planimetrine e objektit qe perfshihen ne projekt.

Matjet u kryen me pajisjen GPS EMILD Reach RS2, e cila teknikiisht siguron matjet e kendeve e largesive me saktesine e nevojshme per projektimin e rrugeve.

Zhvillimi i Nivelimit Gjeometrik

Per te siguruar kerkesat e larta teknike ne punimet rievuese, u percaktua qe saktesia altimetrike e punimeve topografike te jete e larte dhe per kete qellim u zhvillua nivelim gjeometrik per pikat e poligonometrise ne te gjithe sektoret e rruges dhe shesheve.

Nivelimi gjeometrik u krye me nivelen teknike te tipit Kern Level, me metoden e nivelimit teknik te dyfishte, duke matur çdo disnivel dy here, me dy vendosje instrumenti. Diferenca midis dy disniveleve te perftuar ne çdo stacion nuk u lejua me teper se 3 mm.

Rilevimi

Duke u mbeshitetur ne pikat e poligonometrise dhe te nivelimit gjeometrik u zhvillua procesi i matjeve topografike

Eshte rievuar ne menyre te plote e gjithe siperfaqja e zones ku shtrihet objekti si dhe e nje brezi perimetral qe e qarkon ate. Ne relief jane pasqyruar ne menyre te plote te tere elementet perberes te tij, kanale, puseta, platforma betoni, shtylla ndricimi ose tensioni, bunkere, tombino, trotuare, ndertesa, objekte te ndryshem, rruge kryesore e dytesore, perrenj, nje numer i dendur pikash detaje etj. Punimet topogjeodezike te kryera jane mbeshitetur ne shkallen e plote te pergatitjes profesionale, ne perdorimin e teknologjive bashkekohore per matjet fushore dhe perpunimin kompjuterik e te dhenave, per te plotesuar kerkesat teknike te parashtruara nga projektuesit. Çdo pike e mare ne teren ka koordinata tre dimensionale, te paraqitura ne projekt.

Perpunimi i materialit topografik ne zyre eshte bere me programin WinRoad dhe, Autocad Civil nga ku eshte perftuar rilievi tre dimensional i objektit. Ky relief sherbeu per hartimin e projektit te zbatimit me saktesine dhe cilesine e kerkuar ne termat e references nga investitori.

Ne materialin grafik te projektit jepet planimetria e pikave poligonale dhe tabela e koordinatave te pikave te vendosura ne terren.

Pershkrimi i punes ne terren.

Per mbeshtetjen e punimeve fillimisht u krijua bazamenti gjeodezik ne formen e nje poligoni te hapur (pika te forta) te cilat jane te mjaftueshme per marrjen (matjen) e pikave detaje te rilevimit. Matja e ketyre pikave u kryen me metoden statike duke qendruar ne pike rreth 40 min ne intervalin 1 sek duke siguruar saktesi milimetrike te koordinatave te pikave.

Prania e marresit baze ne largesi te kufizuar siguron saktesi me te larte te matjeve ne interval kohe me te shkurter. Keshtu per pikat deri ne 1km nga marresi baze u perdor intervali 10 sek me matje per çdo sekonde. Element kryesor ne matjen 'stop&go' eshte mos humbja e lidhjes se fazes bartese gje e cila prish zgjidhjen perfundimtare. Kjo mund te realizohet duke shmatur futjen ne zona hije te sinjalit ose zona me reflektim te madh sinjali. Ne kete rast marresit Leica japin nje sinjal i cili lajmeron matesin se duhet te rifilloje matjen nga nje pike matur paraparakisht, duke siguruar saktesine e kerkuar.

Ne zonat me dendesi ndertimesh u perdor Stacioni Total pasi kishte peme dhe ndertime te larta te cilat nuk lejojne matjen e pikave detaje me GPS.

4– STUDIMI GJEOLOGO-INXHINIERIK

Tiparet Gjoemorfologjike

Në ndërtimin gjeologjik të rajonit marrin pjesë si shkëmbinj të më të vjetër ultrabazikët dhe formacionet shkëmbore të periudhes Neogenike të përfaqësuara nga depozitimet terigjene të Burdigalianit si dhe depozitimet e formimeve Plio-Kuaternare të fushës së Korçës.

Rajonit gjeografik i Korçës, si pjesë përbërëse e nënjësisë jugore të Krahinës Malore Qëndrore, dallohet për një ndërtim gjeologjik të larmishëm. Kjo hapësirë në pjesën më të madhe të saj është pjesë e zonës tektonike Mirditë-Korab99, si dhe pjesërisht e zonës tektonike të Krastës dhe Krujës100 në pjesën Jug Perëndimore të saj.

Dinamika e lartë e evolucionit gjeotektonik e gjeoklimatik në rajonin e marrë në studim, pasqyrohet edhe prej ndikimit të fuqishëm të tektonikës. Struktura e vjetër rrudhosëse është prezente sidomos në pjesën perëndimore të rajonit me “rrudhat e lartreshqitjeve – mbihipjeve”. Ajo zëvendësohet e rimodelohet në pjesët qendrore dhe lindore të përfshira nga thyerje të fuqishme tektonike nga struktura shkëputëse e tipit horst-graben me moshë pliokuaternare.

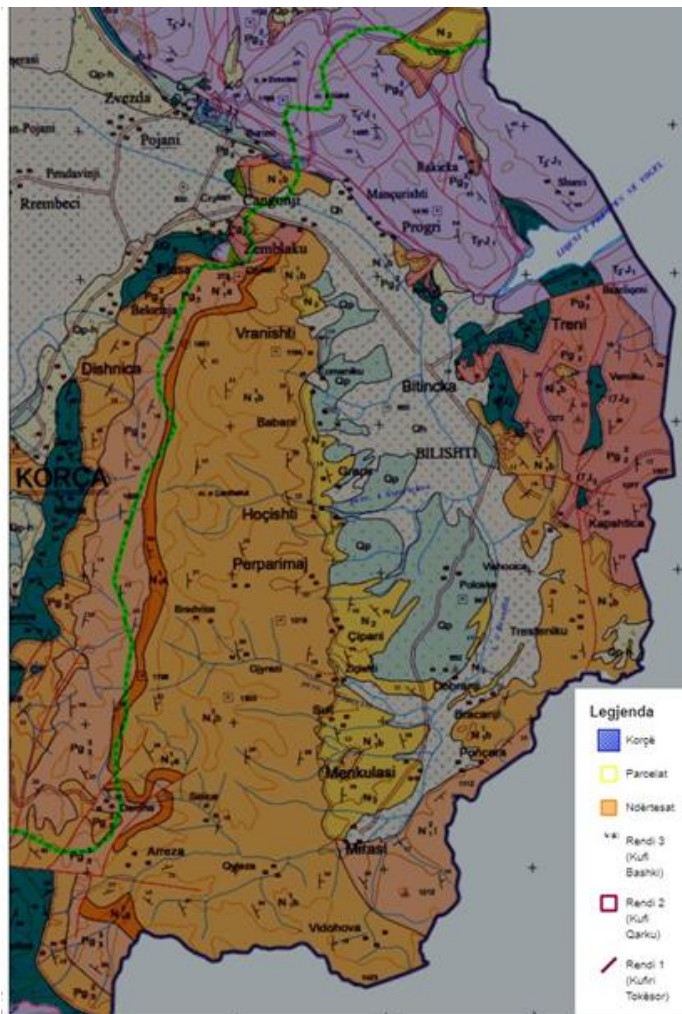
Formacionet shkëmbore në këtë hapësirë dominohen prej shkëmbinjve sedimentarë që zenë gati 3/4 e territorit. Më shumë se 80% e tyre përfaqësohen prej terrigjenëve, ku hyjnë reshpet paleozoike, depozitimet flishore J – Cr (sidomos në cepin juglindor dhe jugperëndimore të rajonit) me reliev mjaft të copëzuar dhe depozitimet molasike (Pg – N) në zonat depresive në aksin qendror të rajonit, të ndara në molasat e gropave më të vjetra të Mokrës dhe e Librazhdit 103 të ndikuara nga lëvizjet tektonike (paratortoniane) dhe në molasat e gropave më të reja Kolonjë, Korçë, Ohër, Prespë, Përrenjas të përfshira prej lëvizjeve neotektonike në pliocen e kuaternar, me tendencë të fuqishme zhytëse të tipit fushëgropë si ajo e Korçës, Pogradecit, Përrenjasit dhe me tendencë ulëse dhe më pas ngritëse si gropa e Kolonjës, Prespës, Çërravës e pjesës jugore të luginës e Devollit. Këto formacionet zenë mbi 65 % e territorit.

Karbonatikët përfaqësohen prej gëlqerorëve të T3 – J1. Ata zenë pjesën tjetër prej 20% të shkëmbinjve sedimentarëve në një shtrirje prej rreth 25% të territorit. Gëlqerorët

formojnë dy breza në pjesën lindore dhe perëndimorë të rajonit në fjalë, në trajtën e vargjeve malorë, masivëve ose majave të shkëputura. Ato janë të dërmuara tektonikish dhe shpesh të karstifikuara.

Vend kryesor zë Horsti i Malit të Thatë në pjesën lindore të rajonit të Korçës dhe zgjatimet më jugore të malësisë së Rakickës dhe Llapishtit. Ato dominohen prej gëlqerorëve të triasit të sipërm – jurasit të poshtëm (T3 – J1) dhe më pak nga gëlqerorët e kretës Cr. Ndërsa në vargun perëndimor prezenca e gëlqerorëve paraqitet në mënyrë “pulsante”, veçanërisht në kreshtat e maleve të Gurit të Zi, Gurit të Topit, Lenies. Në mënyrë lineare gëlqerorët shfaqen në kurrizet malorë që fillojnë me malet Ujë Bardhë – Gjanç dhe kulmojnë në pjesën më perëndimore në ngritjet më të fuqishme që fillojnë me malin e Bofjes e Ostrovicë e përfundojnë në malësinë e Rungajës.

Kreta e sipërme (Cr2) përfaqësohet nga ndërthurje të shtresave gëlqerore me ato konglomeratike dhe shpesh sidomos në pjesën e sipërme nga gëlqerorë po copëzorë. Karakteristikë e veçantë e tyre është se si copëtueshmëria ashtu edhe materiali çimentues nuk përbëhet nga lëndë karbonatike. Kjo ka bërë që ky material të sjellë një përdorim të gjerë jo vetëm si material ndërtimi, prodhimi gëlqereje, por edhe si gur dekorativ. Dallohet sidomos guri dekorativ i Polenës, aq i punueshëm me daltë, që ka zbukuruar me vepra arti të skalitura mjediset publike në çdo pjesë të Korçës, Polenës e më gjerë, si dhe mermeret e Vithkuqit, të vëna tashmë në shfrytëzim. Formacionet shkëmbore me moshë

më të re përfaqësohen nga formime molasike terigjene, duke filluar që nga Eoceni (Pg²) e Oligoceni (Pg³), Neogjeni (N) dhe Pliocen – Kuaternari. Këto depozitime molasike kanë një histori të veçantë zhvillimi gjeologjik dhe marrin pjesë në ndërtimin e gropave të brendshme të Albanideve. Eoceni tek ne ka karakter konglomeratik me zaje kryesisht karbonatikë e më pak magmatikë, por çimentimi i tyre është vetëm karbonatik. Ndërsa në zonat e tjera ai është terigjen me pamje flishoidale (ranorë, alevrolite, argjila e më pak karbonate) dhe për vet përbërjen ai paraqet interes sidomos në zhvillimin e artizanatit, nëse kemi parasysh që në zonat rurale të rrethit të Korçës por edhe në ato urbane, funksionojnë edhe disa pika të përpunimit artizanal të qeramikës si dhe ato të prodhimit të tullës në të dy fabrikat e qytetit.

Formimet më të reja sedimentare që marrin pjesë në ndërtimin e kësaj treve janë ato të Pliocen – Kuaternarit (N2 – P1). Këto ndërtojnë pothuase gjithë fushën e Korçës dhe kanë një përbërje terrigjene me një ndërthurje rërash, zhuri, zhavorre, argjili e rrallë konglomerate. Këto depozitime liqenore – kënetore, fundi i të cilave ka qënë ish kënetat e Maliqit, përbëhen nga disa shtresa qymyri në thellësi e torfat në sipërfaqe. Ato mund të futen në qarkullimin ekonomik, jo vetëm në shfrytëzimin energjitik, por mund të përdoren gjerësisht edhe për prodhim dhe

tregtim plehu të kompostuar me leverdi të madhe ekonomike.

Pjesa tjetër e ndërtimit gjeologjik ose 1/4 e territorit zihet prej shkëmbinjve magmatikë. Ata përfaqësohen kryesisht prej intruzivëve të dominuar prej ultrabazikëve dhe më pak bazikëve, si dhe prej efuzivëve. Magmatikët shtrihen në rreth 10% të territorit. Gjeografikisht shtrihen në malësitë e Voskopojës dhe Vithkuqit, në malin e Valamarës, në Gorë, Mal i Zi në Rehovë, në Masivin e Devollit në Moglicë, si dhe në vargun perëndimor të Moravës.

Kjo përbërje gjeologjike ndikon në cilësinë e peizazhit duke kushtëzuar edhe vlerat turistike të hapësirave të caktuara, si dhe në zhvillimin e tregtisë e transportit me cilësinë e rrugëve, përgjithësisht të karakterit rural. Gjithashtu ato kanë vlera për të ardhmen për shfrytëzimin e alumino – kromiteve, platinoidet etj. Këto formacione mund të paraqesin interes edhe në përdorimin e tyre si materiale ndërtimi apo shtrim kalldrëmësh, praktikë kjo, tashmë e vërtetuar në lagjet muze të qytetit Korçë.

Mbi Materialet E Ndertimit

Per ndertimin e rruges jane te domosdoshme materialet qe do te sherbejne per mbushjet e rruges. Materialet per prodhime e shtresave granulare, per prodhimin e betoneve dhe te asfalteve. Jane studiuar te dy tipet e materialeve dhe jane vleresuar dhe sasite e tyre.

Ne studimin e karierave jane patur parasysh disa pika te rendesishme si:

1. Qe vendet e tyre te jene sa me prane objektit qe do te ndertohet
2. Te shfrytezohen ne maksimum karierat ekzistuese qe jane prane bllokut
3. Gjate shfrytezimit te karierave te ruhet ambienti nga ndotja dhe te mos priset peisazhi natyror.
4. Materialet te plotesojne cilesite teknike sipas standartit qe eshte projektuar kjo rruge.
5. Jane bere studime per materialet qe do te krijohen nga germimet per ndertimin e rruges dhe dy kariera shkembore.

- KUSHTET KLIMATIKE TE RAJONIT

↗ Hyrje

Nisur nga pozita gjeografike në të cilën ndodhet, rrethi i Korçës dhe i Devollit dallohet për një klimë mesdhetare paramalore dhe malore (ku dallohen dy nënzona klimatike ajo mesdhetare paramalore jugore dhe ajo malore juglindore), por që ka dhe një ndikim të dukshëm të klimës kontinentale.

Klima karakterizohet mesdhetare kalimtare (ose klimë mesdhetare kontinentale) me ndryshime të mëdha në temperaturë. Muaji më i nxehtë është gushti (25 °C) ndërsa muaji më i ftohtë është janari (2 °C). Mesatarisht gjatë vitit bien 710 mm reshje të cilat minimumin e arrijnë në verë ndërsa maksimumin në dimër, duke e bërë Korçën një qytet përgjithësisht të thatë krahasuar me pjesën tjetër të Shqipërisë së lagësht.

↗ Temperatura e ajrit

Temperaturat në Korçën që përthith 2300 orë rrezatimin diellor, përgjithësisht mbeten më të ulta se pjesa tjetër e Shqipërisë perëndimore, por më të larta se pjesa veri-

perënimore për shkak të lartësisë mesatare. Megjithatë janë regjistruar raste kur temperatura ka arritur deri në 40 °C ose më tepër.

Temperatura maksimale gjatë verës varjojnë 36-38 gradë, temperatura mesatare mujore luhetet nga 20 grade deri në 24 gradë.

Temperatura Mesatare

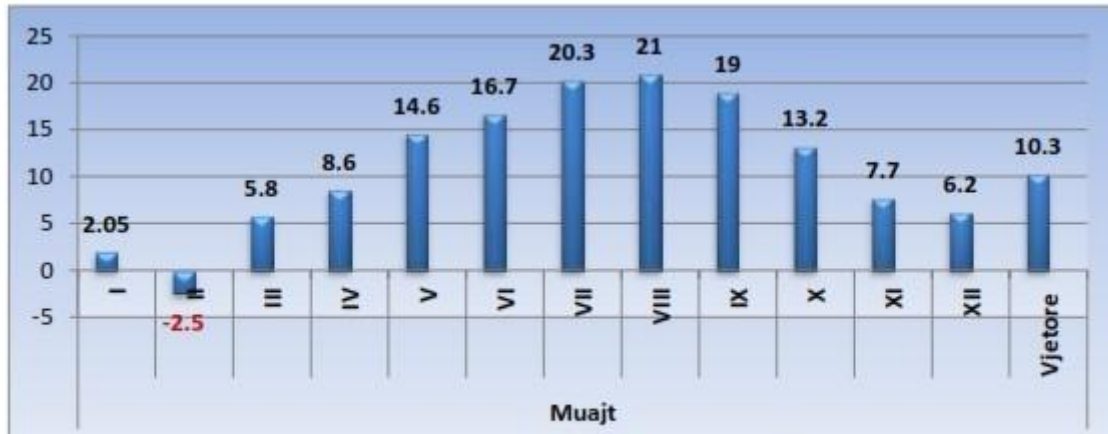
Karakteristikë për temperaturat e zonës janë amplitudat relativisht të mëdha vjetore të temperaturës së ajrit, dukuri e lidhur me kontinentalitetin e rritur te klimës. Vlerat maksimale janë në korrik me 33.4°C dhe minimale në muajin janar me - 25.8°C. Në stacionin e vendosur në zonën fushore të Korçës është regjistruar vlera më e ulët e temperaturës në të gjithë vendin tonë me - 26.8°C në 30-31 dhjetor 1941. Një dukuri e tillë është e lidhur, veç ndikimit të faktorëve të tjerë, edhe me veprimin e murlanit (Cangonjarja), gjithashtu edhe me rënien gravitative të ajrit të ftohtë që zbret në shpatin perëndimor të Malit të Thatë.

Në rreth 8 muaj të vitit mund të ketë raste të temperaturave nën 0 °C, të cilat stimulojnë ngricat që janë mjaft të dëmshme si për bimesinë ashtu dhe blegtorinë. Temperaturat negative, që krahas ndikimit të faktorëve të tjerë janë të lidhura dhe me zgjatjen e periudhës së mbulimit të tokës me borë.

Tabela 28. Vlerat mesatare shumëvjeçare mujore të temperaturës 1951-1985

Vendmatja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Vjetore
Korçë	0.5	1.9	4.9	9.2	13.9	17.6	19.9	20.1	16.5	11.4	6.7	2.6	10.4
Liqenas	1.4	0.5	4.9	9.2	14.0	17.5	19.2	19.3	16.6	12.2	6.5	3.8	10.5
Bilisht	-0.1	1.6	4.4	8.9	13.6	17.3	19.3	19.3	15.9	10.8	6.5	2.2	10.0
Sheqeras	0	1.5	4.3	8.6	13.1	16.5	18.3	18.3	15.0	10.1	6.0	2.0	7.5
Vithkuq	0.4	1.3	3.7	7.0	12.4	16.2	18.1	18.1	14.8	9.9	5.8	1.9	9.2
Voskopojë	-1.9	-0.8	2.0	6.2	11.0	14.5	16.5	16.6	13.3	8.5	4.4	0.5	7.5

Burimi: Drejtoria e Statistikave, Vjetari statistikor 1991

Burimi: Stacioni meteorologjik, Korçë

Temperaturat mesatare sipas muajve në qytetin e Korçës për vitin 2005

Vlera maksimale mesatare gjatë vitit 2005 janë regjistruar në muajin gusht me 21°C ndërsa minimalja në muajin shkurt me një mesatare prej -2°C. Amplituda vjetore për këtë vit ka qenë 23°C. Mesatarja vjetore për vitin 2005 shënon temperaturë 10.3°C.

Duke parë ecurinë e temperaturave gjatë viteve të marra në studim, konkludohet se ajo ka tendencë në rritje dhe sidomos pas vitit 2000, gjë e cila vjen si rezultat i faktorëve të ndryshëm të cilët kanë çuar në ndryshimet klimatike.

↗ Lageshtia e ajrit

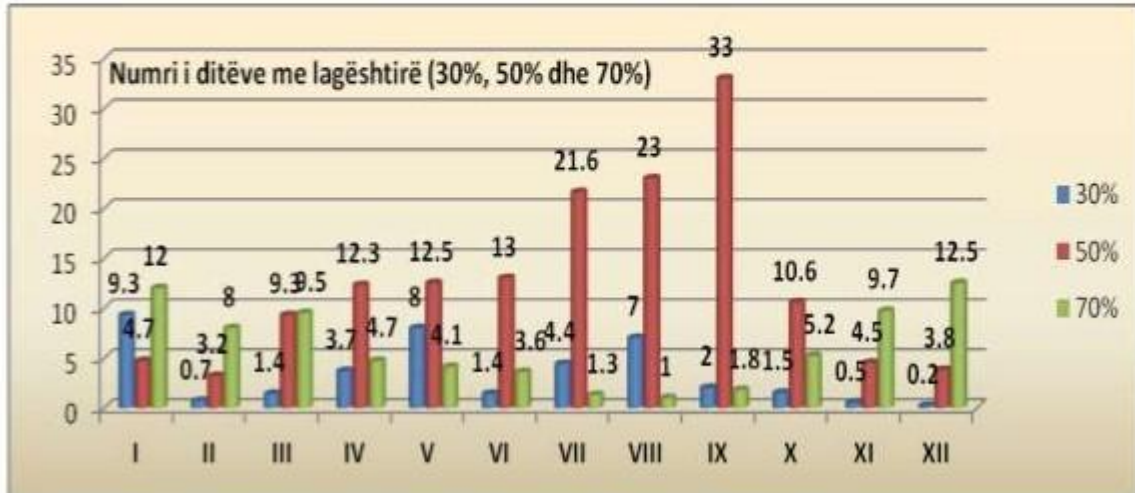
Lagështira e ajrit ka të bëjë me përmbajtjen e lagështirës në avujt e ujit, e cila shprehet nëpërmjet veçorive të lagështirës relative, absolute dhe deficitit të lagështirës. Këto elementë janë të lidhura me veçoritë fiziko-gjeografike të zonës. Me lagështirë absolute do të kuptojmë sasinë e avujve të ujit që gjendet në një çast të dhënë në njësinë e vëllimit të atmosferës dhe shprehet me gr/m³. Me lagështi relative do të kuptojmë raportin midis sasisë së avujve të ujit që gjendet në atmosferë në një çast të caktuar dhe sasisë që do të kishte atmosfera po të ishte e ngopur me avuj uji dhe shprehet me %.

Vlerat e lagështirës relative ndryshojnë mjaft gjatë vitit dhe janë mjaft të mëdha ku mesatarja shumëvjeçare e saj është 75 %. Nga analiza e grafikut të ecurisë vjetore sipas muajve rezulton se përqindja më e madhe e lagështirës relative është në muajin dhjetor me 84% dhe më e vogla në gusht me 63%, dukuri këto të lidhura me ndikimin e temperaturës së ajrit (lagështira relative është më e madhe në periudhën e temperaturave më të ulta dhe më e vogël për temperatura të larta të ajrit. Efekti i masava ajrore të lagështa është mjaft i vogël për shkak të largësisë nga deti.

Numri i ditëve me lagështirë (30%, 50% dhe 70%)

	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
30%	9.3	0.7	1.4	3.7	8.0	1.4	4.4	7.0	2.0	1.5	0.5	0.2
50%	4.7	3.2	9.3	12.3	12.5	13.0	21.6	23.0	33.0	10.6	4.5	3.8
70%	12.0	8.0	9.5	4.7	4.1	3.6	1.3	1.0	1.8	5.2	9.7	12.5

Burimi: Akademia e Shkencave të Shqipërisë, *Gjeografia Fizike e Shqipërisë*, Volumi I, Tiranë, 1991

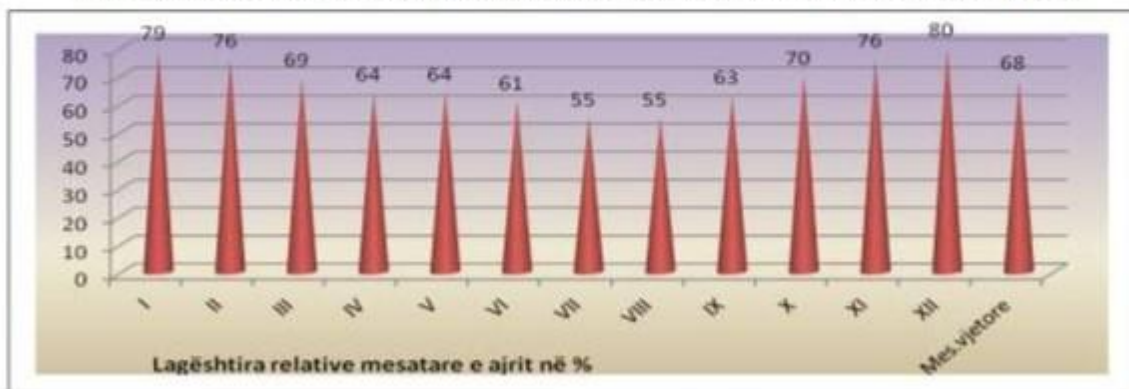
Numri i ditëve me lagështirë (30%, 50% dhe 70%)

Nga të dhënat e tabelës vihet re se numri më i madh i ditëve me lagështirë <30 % dhe < 50 % është në muajin gusht dhe më i vogli në dhjetor, kurse numri më i madh i ditëve me lagështirë 70% vihet re në janar dhe dhjetor.

Lagështira relative mesatare e ajrit në %

Vend matja	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	Mes.vje tore
Korçë	79	76	69	64	64	61	55	55	63	70	76	80	68

Burimi: Akademia e Shkencave të Shqipërisë, *Gjeografia Fizike e Shqipërisë I*, 1991

Lagështira relative mesatare e ajrit në %

Lagështira relative arrin vlerat më të larta në muajt e dimrit ndërsa në stinën e verës ajo pëson ulje. Sasia më e madhe e saj arrin në dhjetor me 80 % ndërsa në korrik dhe shtator me 55 %.

↗ Reshjet e shiut

Reshjet atmosferike përbëjnë burimin kryesor për furnizimin e tokës me ujë. Ato shfaqen në formë të lëngët në trajtën e shiut dhe të ngurtë në trajtën e borës dhe breshërit. Sasia e reshjeve atmosferike në rrethin e Korçës dhe të Devollit është e lidhur me kushtet fiziko-gjeografike të territorit, ku rolin kryesor e luan orientimi dhe lartësia e zonave malore

sigurisht në modifikimin e sasisë së reshjeve që sjell veprimtaria ciklonare dhe konveksioni veror ajror. Kjo zonë karakterizohet përgjithësisht nga sasia e pakët e reshjeve vjetore, sidomos fusha ndërmallore e Korçës dhe lugina e Devollit të Sipërm.

Reshjet atmosferike në zonën e Korçës dhe të Devollit janë të pakta jo vetëm për shkak të veçorive të terrenit, në formën e gropave të rrethuar me male, por edhe të ekzistencës larg rrymave të ngrohta të lagështa detare dhe të lëvizjeve zbritëse të erërave (efekti fenetik). Vlerat e sasisë së reshjeve të shiut në këtë zonë arrijnë nga 650- 700 mm deri në 1000 mm, por kjo sasi ka një përhapje të vogël mesatarisht me 722 mm. Korriku është muaji më i thatë i vitit me 11 mm reshje. Numri mesatar i ditëve me reshjeve është 121. Maksimumi mujor i reshjeve ka arritur në 347 mm në muaj, ndërsa maksimalja vjetore në 1409.7 mm.

Vlera mesatare e reshjeve sipas muajve

Muaji	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Sasia	120.6	125.4	86.0	54.6	75.1	44.2	32.1	30.8	51.7	99.3	154.7	146.8

Burimi: Akademia e Shkencave të Shqipërisë, *Gjeografia Fizike e Shqipërisë I*. 1991

Vlera mesatare e reshjeve sipas muajve

Bazuar në të dhënat e mësipërme rezulton se ka dallime të dukshme midis stinëve në lidhje me sasinë e reshjeve. Sasi të më të mëdha të reshjeve bien në muajt nëntor (154.7), dhjetor (154.7 mm), janar (120.6 mm) dhe shkurt (125.4 mm). Nëntori konsiderohet një nga muajt më të lagësht të vitit, gjatë të cilit nuk mungojnë as reshjet në formë debore.

Stina më e thatë konsiderohet ajo e verës, në të cilën sasia e reshjeve pëson një rënie të dukshme me minimumin në muajin gusht me 30.8 mm, ndërsa në korrik dhe qershor me 32.1 dhe 44.2 mm, vlerë kjo rreth 5 herë më e vogël se sasia e reshjeve në stinën e dimrit. Regjimi i reshjeve me dy maksimume (në prill- maj me 12.5 % të shumës vjetore dhe 87.5% në periudhën vjeshtë- dimër) flet për karakterin kontinental të këtij elementi klimatik.

Sasia vjetore e reshjeve për vitet 1985- 1990 në qytetin e Korçës

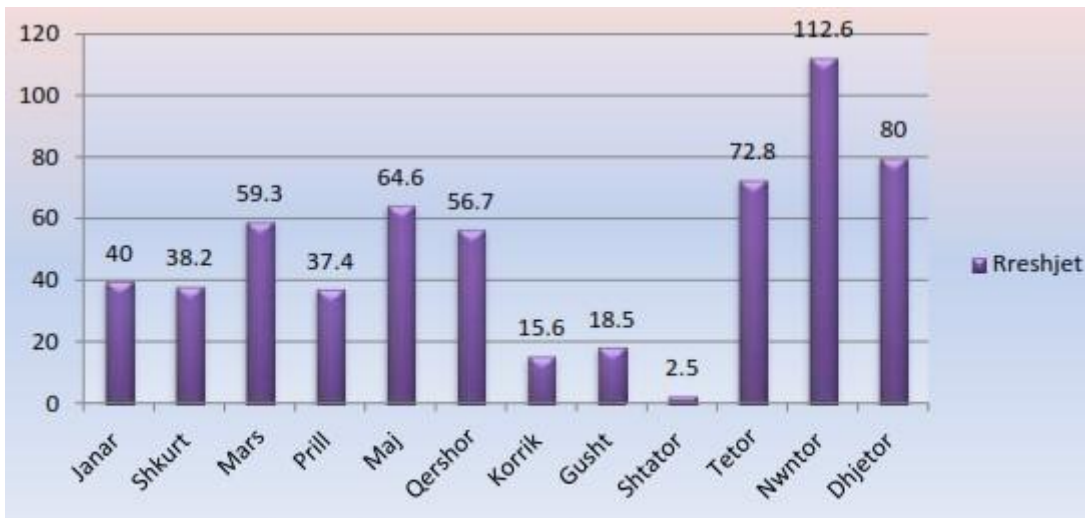
Nga të dhënat konstatojmë se gjatë periudhës 1985- 1990 viti me sasinë më të madhe të reshjeve është regjistruar viti 1985 me 763 mm ndërkohë që nga ky vit deri në 1989 sasia reshjeve ka një tendencë në rënie ku minimumin e arrin me 556.1 mm. Në vitin 1990 vihet re ngritja e sasisë së reshjeve duke shkuar në nivele pothuajse të njëjta me vitin 1986. Muaji më I lagësht gjatë këtyre 5 viteve rezultoj muaji nëntor i vitit 1988 me 146.9 mm pra rreth 24.4 % e vlerës të sasisë vjetore. Ndërsa muaji me sasinë më të pakët të reshjeve është regjistruar korriku I vitit 1990 me 1.2 mm shi.

. Ecuria e reshjeve gjatë vitit 2002

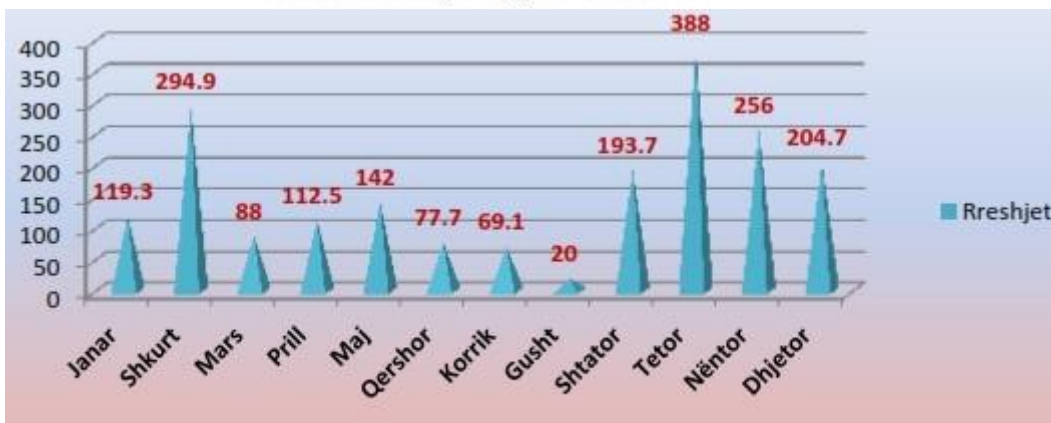
Muajt	Muajt												Mes. Vjet.
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Reshjet në mm	12	15	20	91	45.5	14.5	78.5	53	212.7	45.2	33.5	44	55.4

Ecuria e reshjeve gjatë vitit 2005

Vitet	Muajt												Vjetore
	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII	
Reshjet mm/muaj	87	100	7.7	20	21	22	41.7	80.7	34.1	54	50	140	50

Ecuria e reshjeve gjatë vitit 2007

Ecuria e reshjeve gjatë vitit 2010

Viti 2010 ka qënë një nga vitet më të lagësht të zonës me reshje të shumta sidomos gjatë stinës së vjeshtës. Maksimumi i reshjeve është regjistruar në muajin tetor me 388 mm, dhe është shoqëruar me vlera mjaft të larta për muajt nëntor, dhjetor dhe shkurt. Muaji me sasinë më të vogël të reshjeve rezulton muaji gusht me 20 mm shi.

↗ Reshjet e borës

Në Shqipëri reshjet në forme bore bien kryesisht në muajt e dimrit dhe përfshijnë më tepër zonat malore të vendit sidomos ato që shtrihen në brendi të territorit. Në rrethin e Korçës dhe të Devollit numri i ditëve me borë shkon mesatarisht në rreth 30 ditë në vit dhe vlerat e saj shkojnë deri në 50 cm. Në zonat malore ka raste ku i kalojnë këto vlera. Shtresa e borës është ajo që mbron tokën nga gricat dhe kulturat bujqësore të cilat janë mbjellë në stinën e vjeshtës. Gjithashtu rënia e saj favorizon dhe zhvillimin e turizmit të bardhë dhe sporteve dimërore në këtë zonë sidomos në fshatin Dardhë. Si rezultat i rënies së borës së madhe dhe ngricave popullsia e këtyre zonave mund të bllokohet deri në 15 ditë dhe kjo do të ketë pasoja sidomos për arsye të mungesës së shërbimeve të ndryshme dhe sidomos ushqimore dhe shëndetësore. Segmentet

kryesore rrugore, më të rrezikuara nga bllokimi i qarkullimit të automjeteve si rezultat i rënies së borës së madhe dhe ngricës janë: segmenti rrugor Dogana Kapshticë- Bilisht, Zëmlak- Cangonj, qafë Zvezdë- dogana Goricë, biglla e Boboshticës- Dardh, Voskop- Voskopojë. dhe disa nga fshatrat të cilat kanë hasur vështirësi të vazhdueshme të bllokimit të komunikacionit si rezultat i borës së madhe janë Voskopoja dhe Dardha.

Numri i ditëve me shtresë bore për vitet 1961- 1980

Vendmatja	X	XI	XII	I	II	III	IV	Shuma
Korçë	0.3	1.3	8.8	13.4	9.2	3.8	0.4	37.2

Burimi: Akademia e Shkencave të Shqipërisë, *Gjeografia Fizike e Përgjithshme*, Volumi I, Tiranë, 1991

Të dhëna në lidhje me sasinë e reshjeve të borës në vitet e fundit po i listojmë më poshtë: 17- 20 dhjetor të vitit 2001 sasia e borës shkoi 40- 50 cm dhe shkriu në 28 janar të vitit 2002.176Nga 23- 27 janari i vitit 2005 bora shkoi nga 5 cm deri në 30 cm në qytetin e Korçës, shkurt të vitit 2005 bora zgjati nga data 1- 11 dhe trashësia e saj arriti deri në 35 cm.. Në këtë vit u regjistruan 15 ditë me borë.Në dhjetor të vitit 2005 u regjistruan 3 ditë me dorë me një trashësi deri në 25 cm. Në janar të vitit 2006 3 ditë me borë në trashësi deri në 15 cm. Shkurti i po këtij viti numëron 10 ditë me reshje bore ku trashësia maksimale e saj arrin deri në 15 cm. Marsi i vitit 2006 ka patur 3 ditë me reshje bore deri në 5 cm trashësi. Janari i vitit 2010 rezulton me 3 ditë me borë me një shtresë prej 25 cm., shkurti ka patur 3 ditë me borë dhe marsi me 2 ditë me borë.

Sasia e reshjeve të borës vitet e fundit, ka ardhur duke u zvogëluar si rezultat i ndryshimeve klimatike dhe duhet të theksojme se vitet e fundit kanë qënë të pakta ditët me borë dhe për këtë nuk janë shfaqur problematika në lidhje me bllokimin e rrugëve dhe pengesa në transport.

↗ Era

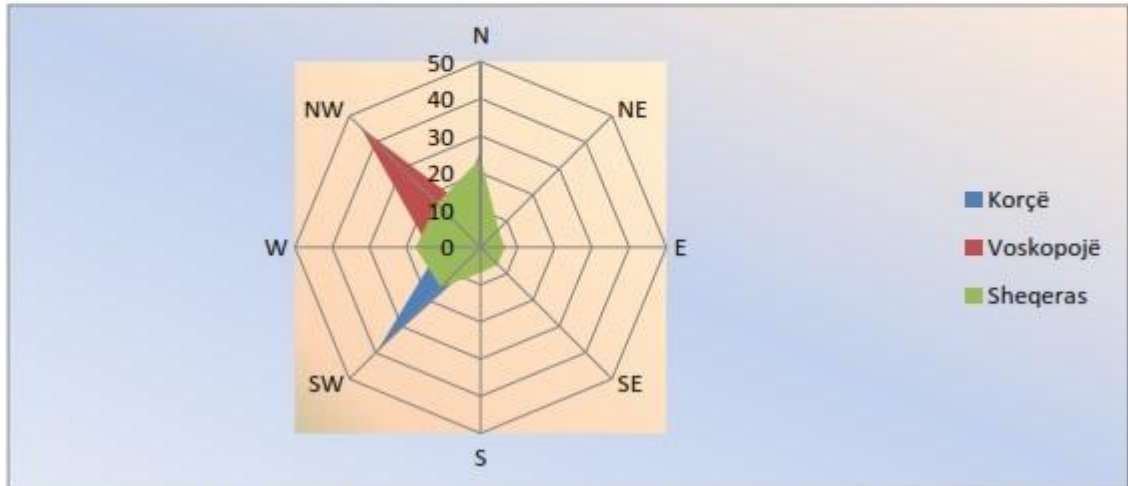
Era më e shpeshtë është ajo që fryn nga veriu, sidomos në vjeshtë dhe dimër. Erërat që fryjnë nga jugu dhe juglindja dominojnë gjatë pranverës dhe verës. Erërat e juglindjes dhe lindjes janë të konsiderueshme. Periudhat e qeta dhe me erë ndryshojnë gjatë ditës, veçanërisht në verë. mëngjeset karakterizohen nga luhajtjet mes erërave që fryjnë nga veriu dhe periudhave të qeta. Kushtet e motit ndryshojnë mjaft pasditeve, kur qetësia prishet nga erërat e jugut dhe juglindjes.

Shpejtësia mesatare vjetore e erës është rreth 2.1m/s. Shpejtësia më e madhe arrihet në stinën e pranverës me 2.5m/s, në dimër 2.2m/s, në verë 1.7m/s dhe në vjeshtë 2m/s. Erërat me shpejtësinë mesatare vjetore më të madhe janë ato me drejtim jug-perëndim (5m/s) dhe jug-lindje (4.8m/s), ndërsa ato me shpejtësi mesatare vjetore më të vogël janë ato me drejtim veri-lindje (2.8m/s). Përsa i përket drejtimit të erërave:

Rastisja e drejtimeve të erërave të nxehta dhe të thata për periudhën prill- tetor 1961-1977

Vendmatja	N	NE	E	SE	S	SË	Ë	NË
Korçë	26.2	3.4	4.6	2.7	2.7	39.2	10.9	10.3
Voskopojë	7.9	3.5	7.0	3.5	6.1	12.3	14.0	45.6
Sheqeras	24.0	6.8	6.5	6.5	6.8	15.2	17.5	16.7

Burimi: *Studime Meteorologjike dhe Hidrometeorologjike*, Nr. 11, Tiranë, 1986

Rastisja e drejtimeve të erërave të nxehta dhe të thata për periudhën prill- tetor 1961-1977

Nga matjet në stacionet e zonës në studim, vihet re se në Korçë drejtimi që mbizotëron është ai verior dhe jugperëndimor, përkatësisht me 26.2% dhe 39.2 % të rastisjeve, në Voskopojë dominon drejtimi veriperëndimor dhe perëndimor përkatësisht me 45.6% dhe 14% të rastisjeve, ndërsa në Sheqeras mbizotërojnë erërat e drejtimit verior me 24% të rastisjes dhe rastisje të konsiderueshme me 17.5% dhe 16.7 % drejtimi perëndimor dhe veriperëndimor.

Nga përpunimi i të dhënave vëmë re se erërat e verilindore, lindore, jugore dhe juglindore nuk kanë përhapje të gjerë në zonën në studim. Nga të dhënat për gjithë vendin tonë, në lidhje me numrin më të madh të ditëve me erëra të nxehta dhe të

thata për periudhën e viteve 1961- 1977, Korça bën pjesë ndër vendet me numrin më të madh të këtyre ditëve duke u renditur e dyta pas Kukësit.

Vlera e shpejtësisë prej 29 m/sek ka një përsëritje njëherë në 5 vjet, ndërsa vlera prej 31 m/sek në çdo 10- vjet. Mundësia për të arritur shpejtësinë prej 38 m/s është një herë në 50 vjet.

RAPORTI TEKNIK

U PERGATIT NGA GRUPI I INXHINIEREVE

Ing.Roland Hysolli

Ing.Esjona Meka